

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0350/2013

23.10.2013

BETÆNKNING

om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner
(2012/2308(INI))

Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

Ordførere: Ashley Fox, Gerald Häfner

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	9
UDTALELSE FRA BUDGETUDVALGET.....	14
UDTALELSE FRA UDVALGET FOR ANDRAGENDER.....	19
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	24

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner (2012/2308(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 232 og 341 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til protokol nr. 6, som er vedføjet traktaterne, om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner og for visse af Unionens organer, kontorer, agenturer og tjenester,
- der henviser til artikel 10, 14 og 48 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til sin erklærede holdning om disse spørgsmål, navnlig i sin henstilling fra den 21. juni 1958, sin beslutning af 7. juli 1981 indeholdt i Zagari-betænkningen, sine henstillinger til Den Mellestatslige Konference af 13. april 2000, sin beslutning af 8. juni 2011 om investering i fremtiden: en ny flerårig finansiel ramme for et konkurrencedygtigt, bæredygtigt og inklusivt Europa¹, sin afgørelse af 10. maj 2012 om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010, Sektion I - Europa-Parlamentet², sin beslutning af 16. februar 2012 om retningslinjerne for 2013-budgetproceduren, Sektion I - Europa-Parlamentet, Sektion II - Rådet, Sektion IV - Domstolen, Sektion V - Revisionsretten, Sektion VI - Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Sektion VII - Regionsudvalget, Sektion VIII - Den Europæiske Ombudsmand, Sektion IX - Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Sektion X - Tjenesten for EU's Optræden Udadtil³, sin beslutning af 29. marts 2012 om overslag over Europa-Parlamentets indtægter og udgifter for regnskabsåret 2013⁴ og sin beslutning af 4. juli 2012 om mandat for trepartsmødet om budgetforslaget for 2013⁵,
- der henviser til forespørgsler til skriftlig besvarelse E-000181-2007, E-006174-2009, E-006258-2009, E-002934-2012, E-002935-2012, E-004134-2012 og E-004135-2012 til Kommissionen og Rådet,
- der henviser til generalsekretærens beretninger fra september 2002 og august 2013 vedrørende udgifterne ved at opretholde tre arbejdssteder,
- der henviser til den beretning om Parlamentets budget for 2012, som en fælles arbejdsgruppe under Præsidiets og Budgetudvalget har fremlagt,
- der henviser til sine beretninger om virksomheden for 1993-1999, 1999-2004, 2004-2009 og 2009-2011,

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0266.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0155.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0050.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0109.

⁵ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0289.

- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols retspraksis, navnlig sag C-230/81¹, C-345/95² og forenede sager C-237/11 og C-238/11³,
 - der henviser til andragende 630/2006 fra Kampagnen for et fælles hjemsted, som blev støttet af over 1 mio. EU-borgere,
 - der henviser til afstemningen på plenarmødet den 23. oktober 2012, hvor et flertal (78 %) af medlemmerne af Europa-Parlamentet opfordrede medlemsstaterne til at revidere deres holdning til spørgsmålet om Strasbourg som Parlamentets officielle hjemsted;
 - der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 3, artikel 29, 41, 48, 74a, 201 og artikel 202, stk. 4,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra Budgetudvalget og Udvalget for Andragender (A7-0350/2013),
- A. der henviser til, at det fastslås i artikel 341 i TEUF, at hjemstedet for Unionens institutioner fastlægges ved overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer;
- B. der henviser til, at medlemsstaterne har gjort dette i protokol nr. 6, der er vedføjet traktaterne, og hvori det bestemmes, at Bruxelles er hjemsted for Kommissionen, Rådet (idet møderne finder sted i Luxembourg i april, juni og oktober), Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, at Luxembourg er hjemsted for Den Europæiske Unions Domstol, Revisionsretten og Den Europæiske Investeringsbank, at Frankfurt er hjemsted for Den Europæiske Centralbank, og at Haag er hjemsted for Den Europæiske Politienhed;
- C. der henviser til, at medlemsstaternes beslutning om disse hjemsteder er resultatet af en bredere aftale, der tager hensyn til Den Europæiske Unions og dens institutioners historiske udvikling såvel som betragtninger i forbindelse med den geografiske spredning;
- D. der henviser til, at Parlamentet som den eneste institution, der vælges direkte af de europæiske borgere og er ansvarlig over for disse, spiller en ganske særlig og enestående rolle, og da dets rolle har undergået de mest omfattende ændringer blandt alle institutionerne, vil denne betænkning hovedsageligt fokusere på spørgsmålet om Parlamentets hjemsted og dets arbejdsordninger;
- E. der henviser til, at det i protokol nr. 6 til traktaterne er fastsat, at Parlamentet har hjemsted i Strasbourg, hvor tolv månedlige plenarmøderækker, herunder også budgetmøderækken, afholdes, at yderligere plenarmøderækker afholdes i Bruxelles, at Parlamentets udvalg holder deres møder i Bruxelles, og at Parlamentets Generalsekretariat og dets tjenester fortsat er placeret i Luxembourg;
- F. der henviser til, at det i artikel 10 og 14 i TEU er fastsat, at EU er et repræsentativt demokrati, hvor EU-borgerne repræsenteres direkte i Parlamentet, og hvor Parlamentet som medlovgiver er på lige fod med Rådet;

¹ Sag C-230/81, Luxembourg mod Parlamentet.

² Sag C-345/95, Frankrig mod Parlamentet.

³ Sag C-237/11 og C-238/11, Frankrig mod Parlamentet.

- G. der henviser til, at Parlamentet i medfør af artikel 232 i TEUF kan vedtage sin forretningsorden, hvorefter det kan fastsætte plenarforsamlingernes varighed, i overensstemmelse med traktaterne og EU-Domstolens praksis;
- H. der henviser til, at Domstolen har fastslået, at hjemstedets placering ikke må hæmme et velfungerende Parlament; der henviser til, at Domstolen desuden har fastslået, at der er ulemper og omkostninger forbundet med at have flere arbejdssteder, men at enhver ændring af hjemstedet eller arbejdsstederne kræver en traktatændring og dermed medlemsstaternes samtykke;
- I. der henviser til, at Parlamentet har undergået en fuldstændig forandring, fra at være et rådgivende organ med 78 udstationerede medlemmer, der – mest af praktiske årsager – delte faciliteter med Europarådets Parlamentariske Forsamling i Strasbourg, til et fuldgyldigt, direkte valgt Parlament med 766 medlemmer, som i dag er medlovgiver på lige fod med Rådet;
- J. der henviser til, at stigningen i Parlamentets lovgivningsarbejde illustreres af stigningen i antallet af fælles beslutningsprocedurer (i dag almindelige lovgivningsprocedurer) fra 165 i 1993-1999 til 454 i 2004-2009 og til et endnu større antal i indeværende valgperiode;
- K. der henviser til, at Parlamentets ændrede rolle også afspejles i stigningen i antallet af interinstitutionelle møder på 150 %, fra 16 000 til anslået 40 000 mellem 2009 og 2013, og i de vedvarende forhandlinger og trepartsmøder med Kommissionen, Rådet og de enkelte medlemsstater, der nu er en del af lovgivningsprocessen, og som har ført til en kraftig stigning i antallet af aftaler ved førstebehandlingen, fra 28 % i 1999-2004 til 72 % i 2004-2009;
- L. der henviser til, at strukturen af Parlamentets mødekalender blev fastlagt (under topmødet i Edinburgh i 1992) før alle de ændringer af dets rolle, der følger af vedtagelsen af Maastrichttraktaten, Amsterdamtraktaten, Nicetraktaten og Lissabontraktaten;
- M. der henviser til, at Rådet og Det Europæiske Råd allerede har koncentreret deres arbejde i Bruxelles, hvor alle Det Europæiske Råds møder – der tidligere blev afholdt i det land, der varetog formandskabet – nu udelukkende afholdes;
- N. der henviser til, at den geografiske afstand mellem de medlovgivende organers officielle hjemsteder – 435 km – isolerer Parlamentet ikke blot fra Rådet og Kommissionen, men også fra andre interessenter såsom ngo'er, civilsamfundsorganisationer og medlemsstaternes repræsentationer og fra et af verdens største internationale journalsamfund;
- O. der henviser til, at de årlige ekstraomkostninger ved Parlamentets geografiske spredning er anslået til at ligge mellem 156 mio. EUR og 204 mio. EUR¹, svarende til ca. 10 % af

¹ Rapporten fra Europa-Parlamentets generalsekretær fra 2002 er det sidste omfattende overslag over omkostningerne, der er til rådighed. At omkostningerne beløber sig til mellem 169 og 204 mio. EUR, som det bekræftes i rapporten fra 2012 fra Præsidiets og Budgetudvalgets fælles arbejdsgruppe, er beregnet ved, at der til overslaget på 148 mio. EUR lægges omkostninger på 28,3 mio. EUR svarende til den årlige afskrivning på

Parlamentets årlige budget, samtidig med at miljøpåvirkningen også er betydelig, idet CO₂-emissionerne i forbindelse med rejserne mellem de tre arbejdssteder anslås til mellem 11 000¹ og 19 000 t²;

- P. der henviser til, at Europa-Parlamentets nuværende arbejdsvilkår ligeledes medfører ekstraomkostninger og rejseomkostninger for andre EU-institutioner, navnlig Kommissionen og Rådet, medlemsstaternes repræsentationer, journalister og repræsentanter fra civilsamfundet;
- Q. der henviser til, at 78 % af alle tjenesterejser foretaget af Parlamentets vedtægtsomfattede personale (i gennemsnit 3 172 hver måned) er en direkte følge af Parlamentets geografiske spredning; der henviser til, at Parlamentets bygninger i Strasbourg i dag kun anvendes 42 dage om året (og henstår ubrugte i 89 % af tiden), men stadig skal opvarmes, bemandede og vedligeholdes hele året;
- R. der henviser til, at udgifterne ved Parlamentets geografiske spredning udgør et vigtigt område for mulige besparelser, navnlig under de nuværende økonomiske forhold;
- S. der henviser til, at Parlamentet siden forslaget i 1958 om, at Parlamentets hjemsted skulle placeres i nærheden af Rådet og Kommissionen, via talrige rapporter, erklæringer og udtalelser gentagne gange har udtrykt ønske om en mere praktisk og effektiv arbejdsordning;
- T. der henviser til, at borgere i EU – bl.a. de over 1 mio. borgere, der støttede et andragende om et enkelt hjemsted – gentagne gange har givet udtryk for deres utilfredshed med de nuværende ordninger;
- U. der henviser til, at bestemmelserne om selvbestemmelsesretten med hensyn til et parlaments interne organisation er et af de spørgsmål, der i høj grad hører ind under det parlamentariske styre;
- V. der henviser til, at andre vigtige problemer ud over dem, der allerede er blevet rejst her, som har direkte forbindelse med Europa-Parlamentets plads i rangfølgen og dets funktion inden for Den Europæiske Unions institutionelle struktur, endnu ikke er blevet løst på en overbevisende måde; dette gælder spørgsmål om valgret, reglerne om et område med

bygningerne i Strasbourg, som siden erhvervelsen af disse bygninger har skullet tages med i betragtning. I et svar fra generalsekretæren den 30. august 2013 på opfordringerne i punkt 10 i Parlamentets beslutning af 6. februar 2013 om retningslinjerne for 2014-budgetproceduren anslås ekstraomkostningerne i forbindelse med hjemstedet i Strasbourg til 103 mio. EUR, hvilket vil bringe det samlede tal op på 156 mio. EUR, når overslagene over afskrivning og ubrugt gulvareal i rapporten fra 2012 fra den fælles arbejdsgruppe lægges til.

¹ "The three places of work of the European Parliament - financial, environmental and regional impacts of geographic dispersion", notat udarbejdet af Europa-Parlamentets generalsekretær den 30. august 2013 som svar på anmodningen i punkt 10 i Parlamentets beslutning af 6. februar 2013 om retningslinjerne for 2014-budgetproceduren.

² "European Parliament two-seat operation: Environmental costs, transport & energy", rapport udarbejdet af Eco-Logica Ltd. for Verts/ALE-Gruppen, november 2007.

forbud mod demonstrationer, spørgsmål om immunitet og spørgsmål om medlemmernes statut; der henviser til, at håndteringen heraf enten hører ind under Parlamentets organisatoriske selvstyre inden for rammerne af en generel beslutningskompetence eller i det mindste hører ind under den almindelige lovgivningsprocedure baseret på fælles beslutningstagning;

1. mener, at Europa-Parlamentet som EU-borgernes eneste direkte repræsentative organ bør tildeles beføjelsen til at fastsætte sine egne arbejdsordninger, herunder retten til at beslutte, hvor og hvornår det afholder sine møder;
2. tilslutter sig princippet om, at Europa-Parlamentet ville være mere effektivt, omkostningseffektivt og miljøvenligt, hvis det var placeret på ét enkelt arbejdssted; bemærker, at den fortsatte månedlige flytning mellem Bruxelles og Strasbourg blandt EU-borgerne er blevet et symbolsk negativt spørgsmål, der skader Den Europæiske Unions omdømme, navnlig i tider, hvor finanskrisen har medført alvorlige og smertelige udgiftsnedskæringer i medlemsstaterne;
3. mener, at der er legitimt at indlede en debat om Parlamentets ret til at fastsætte sine egne arbejdsordninger, herunder retten til at beslutte, hvor og hvornår det afholder sine møder;
4. forpligter sig derfor til at indlede en almindelig traktatrevisionsprocedure, jf. artikel 48 i TEU, med henblik på at foreslå de nødvendige ændringer af artikel 341 i TEUF og protokol nr. 6, således at Parlamentet kan træffe afgørelse om placeringen af hjemstedet og sin interne organisation;
5. beslutter ikke at fremsætte nogen henstillinger vedrørende de øvrige EU-institutioners hjemsteder;
6. understreger, at der skal foretages en vurdering af de finansielle og økonomiske følger af en ændring af hjemstedet eller arbejdsstederne, og at der skal findes et rimeligt kompromis, der sikrer, at Parlamentets nuværende bygninger fortsat kan anvendes;
7. anerkender, at der i forbindelse med en kommende afgørelse fra Parlamentets side om dets arbejdsordninger skal afsættes tilstrækkelig tid til drøftelser og overvejelser og åbnes mulighed for en hensigtsmæssig overgangsordning;
8. beder Revisionsretten, eller et lignende uafhængigt organ, om tilvejebringe en omfattende analyse af de mulige besparelser på EU's budget, hvis Parlamentet havde Bruxelles som sit eneste arbejdssted; beder om, at denne analyse omfatter de budgetmæssige aspekter og andre omkostninger, såsom besparelser gennem mindre tabt arbejdstid og større effektivitet;
9. opfordrer Præsidiets til at anmode Eurobarometer eller en anden lignende professionel rundspørgetjeneste om senest den 1. januar 2014 at foretage en undersøgelse om EU-borgernes syn på udsigten til en opretholdelse af Parlamentets tre arbejdssteder med særlig henvisning til de finansielle, miljømæssige og effektivitetsmæssige omkostninger ved denne ordning;
10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Det

Europæiske Råd og medlemsstaternes stats- og regeringschefer og parlamenter.

BEGRUNDELSE

1. Indledning

Spørgsmålet om hjemstederne for de europæiske institutioner er ikke nyt. De valgte hjemsteder for institutionerne har siden oprettelsen af forløberne for de nuværende institutioner i 1952 været genstand for et følsomt politisk kompromis.

Denne betænkning vil imidlertid hovedsageligt fokusere på Europa-Parlamentets hjemsted, eftersom Parlamentet spiller en ganske særlig og enestående rolle, idet det er den eneste institution, som er direkte valgt af og ansvarlig over for de europæiske borgere, og eftersom dets rolle har undergået de mest omfattende ændringer blandt alle institutionerne, siden det blev oprettet.

Som følge af de udvidede beføjelser og ansvarsområder, især med Lissabontraktatens ikrafttræden, som har gjort Parlamentet til fuldgyldig medlovgiver på lige fod med Rådet, har Parlamentet i væsentlig grad ændret sin arbejdsform og sine arbejdsmetoder. Spørgsmål vedrørende intern organisation, såsom Parlamentets mødekalender, er retligt forbundet med hjemstedet i medfør af den uflexible formulering i protokol nr. 6. Af retsafgørelserne fra 2012 vedrørende ændringer i Parlamentets mødekalender fremgår det desuden, at Parlamentet har udtømt sine manøvremligheder inden for den nuværende retlige ramme.

Ordførerne er derfor kommet frem til den konklusion, at Parlamentet for at kunne udfylde sin funktion i medfør af traktaterne og opfylde sine vælgeres forventninger er nødt til at have ret til at opbygge sin egen organisation på en moderne og hensigtsmæssig måde, og at det derfor bør indlede en almindelig revisionsprocedure for traktaterne med henblik på at ændre artikel 341 og protokol nr. 6, således at Parlamentet indrømmes ret til selv at træffe afgørelse over anliggender, der vedrører dets interne organisation og mødekalender og dermed spørgsmålet om dets hjemsted.

2. Den nuværende retlige ramme for EU-institutionernes hjemsted

Det hedder i artikel 341 i TEUF, at hjemstedet for institutionerne "fastlægges ved overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer". Medlemsstaterne har gjort dette i protokol nr. 6, der er knyttet som bilag til traktaterne. For så vidt angår Parlamentet har de fastlagt Strasbourg som hjemsted og Bruxelles og Luxembourg som arbejdssteder. Domstolen fastslog i 1997 (C-345/95), at medlemsstaternes ret til at fastlægge hjemstedet indebærer, at de ligeledes kan fastsætte det antal af plenarforsamlinger, der skal afholdes i Strasbourg.

Traktaterne fastsætter imidlertid også, at EU er et parlamentarisk demokrati, hvor borgere repræsenteres direkte på EU-plan i Europa-Parlamentet (artikel 10). Europa-Parlamentet udøver sammen med Rådet den lovgivende funktion og budgetfunktionen (artikel 14). Det kan vedtage sin egen forretningsorden (artikel 232 i TEUF) samt fastsætte plenarforsamlingernes varighed. Bestemmelserne vedrørende hjemstedet og mødekalenderen i protokol nr. 6 er de eneste bestemmelser i traktaterne, der begrænser Parlamentets selvbestemmelse og interne funktioner, hvilket derved er i modstrid med traktaternes logiske opbygning.

I Domstolens afgørelser fra 1997 og 2012 vedrørende Parlamentet blev det bekræftet, at hjemstedet ikke må hæmme et velfungerende Parlament, og Domstolen indrømmede, at der var ulemper og omkostninger forbundet med at have flere hjemsteder, omkostninger "som bliver endnu mere iøjnefaldende på grund af den økonomiske krise" ifølge generaladvokat Mengozzi. Domstolen bekræftede ligeledes, at enhver forbedring af den nuværende situation fordrer en traktatændring og dermed medlemsstaternes samtykke.

Spørgsmålet om hjemstedet er dog ikke kun af retlig karakter men er også et spørgsmål demokratisk legitimitet og ansvarlighed. Det er blevet stadig vanskeligere at forklare de nuværende ordninger over for de europæiske borgere og for Parlamentet fuldt ud at udøve sine demokratiske funktioner.

3. Europa-Parlamentets historiske udvikling

Europa-Parlamentet har siden sin oprettelse udviklet sig fra at være en forsamling med en udelukkende rådgivende funktion til et fuldgyldigt parlament, som siden Lissabontraktaten er fuldgyldig medlovgiver på lige fod med Rådet.

Da forløberen for Parlamentet (Den Fælles Forsamling for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab) blev oprettet i 1952, hed det ikke "Parlamentet", havde ingen lovgivningsmæssig kompetence og var ikke direkte valgt. Af praktiske årsager samledes det i Europarådets parlamentariske forsamlings eksisterende faciliteter i Strasbourg; en ordning, der fortsatte indtil 1999, hvor Parlamentet flyttede ind i sine egne (nuværende) bygninger.

Romtraktaten indrømmede formelt medlemsstaterne kompetencen til at træffe afgørelse om institutionernes hjemsted. Medlemsstaterne kunne indtil 1992 kun nå til enighed om "foreløbige arbejdssteder". For så vidt angår Europa-Parlamentet opstod valget mellem Luxembourg, Strasbourg og Bruxelles, til trods for at Parlamentet helt fra begyndelsen (den 21. juni 1958) henstillede til, at det burde placeres ved siden af Rådet og Kommissionen.

Parlamentet besluttede kort tid efter sit første direkte valg i 1979 at træffe afgørelse om spørgsmålet vedrørende hjemsted og koncentrerede sine plenarforsamlinger i Strasbourg (tidligere opdelt mellem Luxembourg og Strasbourg) og udvalgsmøderne i Bruxelles.

På trods af disse bestræbelser og Parlamentets indsigelser nåede medlemsstaterne til enighed om institutioners hjemsted og fastsatte den nuværende status quo under topmødet i Edinburgh i 1992. Afgørelsen blev derefter løftet op på primærretsniveau og vedhæftet traktaterne som protokol nr. 6 med Amsterdamtraktaten i 1997.

I 1999 underskrev 250 medlemmer af Europa-Parlamentet (40 % på daværende tidspunkt) en skrivelse, hvori de fordømte ordningen. Der blev i det efterfølgende år vedtaget en beslutning med 401 stemmer for og kun 77 imod, som fremsatte forslag om at ændre traktaterne og indrømme Parlamentet retten til at træffe afgørelse om dets hjemsted med absolut flertal. Dette forslag blev ignoreret af medlemsstaterne på den efterfølgende regeringskonference.

Siden da har Europa-Parlamentet via en lang række betænkninger og erklæringer og 1,27 millioner europæiske borgere, som underskrev et andragende, krævet en ændring af den aktuelle situation, uden at medlemsstaterne har reageret.

Lissabontraktatens ikrafttræden har i mellemtiden været det seneste skridt i den komplette ændring af Europa-Parlamentets karakter, som er gået fra at være et rådgivende organ med udstationerede medlemmer til et direkte valgt og selvstændigt Parlament tillagt lovgivende funktion og budgetfunktion, som er fuldgældig medlovgiver på lige fod med Rådet.

4. Europa-Parlamentet bør indrømmes større autonomi over sine egne arbejdsprocedurer, sin mødekalender og sit hjemsted

Parlamentets funktion har som følge af udvidede beføjelser og større ansvar ændret sig ganske betydeligt, især fordi den nuværende mødekalender og det nuværende hjemsted blev fastsat i 1992.

Mens antallet af plenarmøder er faldet støt siden 1999, er arbejdsbyrden i udvalgene vokset. Antallet af fælles beslutningsprocedurer (i dag almindelige lovgivningsprocedurer) voksede i løbet af valgperioden 1993-1999 fra 165 til 454 i 2004-2009.

Parlamentet har ligeledes ændret sig størrelsesmæssigt fra 78 udstationerede medlemmer til 766 direkte valgte medlemmer i dag. Som følge af øgede lovgivningsmæssige aktiviteter og større ansvar er stigningen på 377 % i antallet af vedtægtsomfattede medarbejdere i Bruxelles fra 1993 til 2013 (fra 1.180 i 1993 til 5.635) langt større end stigningen på 48 % i antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet i samme periode.

Parlamentets nye rolle afspejles ligeledes i stigningen på 150 % i antallet af interinstitutionelle møder (fra 16.000 i 2009 til anslået 40.000 i 2013). Vedvarende forhandlinger og trilogmøder, formelle såvel som uformelle, med Kommissionen, Rådet og individuelle medlemsstater er nu en del af den almindelige lovgivningsprocedure og har ført til en markant stigning i antallet af førstebehandlingsaftaler fra 28 % i valgperioden 1999-2004 til 72 % i valgperioden 2004-2009. Geografisk nærhed er i kraft af Parlamentets udvidede ansvarsområder og beføjelser for så vidt angår demokratisk kontrol med andre EU-institutioner endnu mere afgørende.

Under disse ændrede omstændigheder svarer strukturen af Parlamentets mødekalender, som går forud for de fleste ændringer i Parlamentets rolle, ikke længere til behovet for et moderne Parlament, og den bør revideres med henblik på at blive mere effektiv, fleksibel og mere attraktiv for Parlamentets medlemmer.

Parlamentets medlovgivere, Rådet og Det Europæiske Råd, har allerede reageret og koncentreret deres arbejde i Bruxelles. Det Europæiske Råds møder, som alle tidligere blev afholdt i det land, som varetog formandskabet, afholdes nu udelukkende i Bruxelles. Dette er særlig relevant, idet antallet af topmøder siden 2008 er mere end fordoblet.

Den geografiske afstand på 435 km mellem de medlovgivende organers officielle hjemsteder er enestående på verdensplan. Den isolerer imidlertid ikke blot Parlamentet fra Kommissionen og Rådet, men ligeledes fra andre aktører, ngo'er, civilsamfundsorganisationer, medlemsstaternes repræsentationer og et af verdens største internationale journalistiske miljøer, som alle befinder sig i Bruxelles.

5. De nuværende ordningers finansielle, miljømæssige, organisatoriske og logistiske indvirkning

Europa-Parlamentet bør i en tid præget af budgetmæssige stramninger i mange medlemsstater handle i overensstemmelse hermed og eliminere spild af midler. Parlamentets nuværende ordning med hensyn til hjemsteder udgør et område, hvor det er muligt at foretage væsentlige besparelser.

De ekstraomkostninger, der skyldes Parlamentets geografiske spredning, er i et forsigtigt skøn anslået til at ligge mellem 156 og 204 mio. EUR eller ca. 10 % af Parlamentets årlige budget. Hvis Parlamentet reducerer sin geografiske spredning, kunne der hver måned spares omkostninger i forbindelse med omkring 3300 tjenesterejser. Dette ville svare til en nedskæring på 78 % af alle tjenesterejser foretaget af Parlamentets vedtægtsomfattede personale.

Den nuværende ordning medfører desuden som følge af den nødvendige transport af omtrentlig 5000 medlemmer af Europa-Parlamentet, medarbejdere og tjenestemænd samt otte store lastbiler med dokumenter til hver plenarforsamling unødvendige miljømæssige, organisatoriske og logistiske omkostninger – de yderligere CO₂-emissioner skønnes at udgøre mellem 11.000 og 19.000 ton. For så vidt angår det store flertal, som rejser fra Bruxelles til Strasbourg, går der en hel arbejdsdag tabt på at rejse, dvs. ca. 5 % af den samlede arbejdstid.

For medlemmer af Europa-Parlamentet, der rejser fra deres valgkredse til Strasbourg, udgør det lavere antal af fly- og togforbindelser sammenlignet med Bruxelles yderligere omkostninger, stress og tid brugt undervejs. Det lavere antal af hotelværelser i Strasbourg bevirker, at priserne multipliceres med gennemsnitligt 2,3 i uger med plenarmøder.

Parlamentets bygninger i Strasbourg står i øjeblikket uudnyttet hen i 89 % af tiden (anvendes i dag kun 42 dage om året), men skal stadig opvarmes, bemandes og vedligeholdes hele året. Den nuværende arbejdsordning betyder ligeledes, at alle 766 medlemmer af Europa-Parlamentet og 160 tjenestemænd fra Kommissionen har et kontor i Bruxelles og et i Strasbourg. Omtrent 150 tjenestemænd fra Parlamentet har sågar tre kontorer: et i Luxembourg, et i Bruxelles og et i Strasbourg.

6. En køreplan hen imod en traktatændring

Den nuværende retlige ramme for EU-institutionernes hjemsteder indebærer organisatoriske begrænsninger for Europa-Parlamentet, som ikke muliggør en moderne og effektiv arbejdsstruktur, vigtige besparelser i en tid præget af økonomiske stramninger og en fuld og korrekt udøvelse af Parlamentets demokratiske funktioner. Mødekalenderen kan ikke tilpasses, idet dens overordnede struktur er fastlagt i medfør af protokol 6.

Eftersom Europa-Parlamentet har udtømt sine manøvre muligheder for at forbedre sin interne funktion og mødekalender inden for den nuværende retlige ramme, fremsætter ordførerne forslag om at indlede en almindelig traktatrevisionsprocedure i henhold til artikel 48 i TEU med henblik på at ændre artikel 341 og protokol nr. 6 med det formål at indrømme Parlamentet retten til selvstændigt at træffe afgørelse om sin interne organisation, mødekalender og dermed spørgsmålet om dets hjemsted.

Parlamentet skal under denne proces afsætte tilstrækkelig tid til drøftelser, overvejelser og behørig vurdering af alle mulige alternativer efterfulgt af en korrekt gennemførelse af afgørelsen. Hvad angår de øvrige EU-institutioners hjemsteder, anbefaler ordførerne ikke, at

der foretages ændringer, selvom de er opmærksomme på, at det hele indgår i en sammenhæng.

Der bør i enhver alternativ løsning til den nuværende ordning, som Parlamentet måtte træffe afgørelse om, tages højde for den økonomiske påvirkning, som Parlamentet har på sine forskellige arbejdssteder, den historiske betydning, som valget af Parlamentets hjemsted har, den historiske aftale mellem medlemsstaterne vedrørende alle EU-institutionernes hjemsted, de lokale befolkningers holdninger i alle de berørte byer samt de europæiske borgeres holdning generelt.

27.10.2013

UDTALELSE FRA BUDGETUDVALGET

til Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner
(2012/2308(INI))

Ordfører for udtalelse: Alexander Alvaro

FORSLAG

Budgetudvalget opfordrer Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- der henviser til, at Budgetudvalget har stemt for at gøre en ende på Parlamentets spredning ud på tre tjenestesteder, f.eks. i sine afgørelser af 23. oktober 2012 om Rådets holdning til forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2011 – alle sektioner¹ og 6. februar 2013 om retningslinjerne for 2013-budgetproceduren – øvrige sektioner undtagen Kommissionen² og i sin afgørelse af 10. maj 2012 om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010, Sektion I – Europa-Parlamentet³,
- A. der henviser til, at det i protokol nr. 6 til traktaterne er fastsat, at Europa-Parlamentet har hjemsted i Strasbourg, mens dets udvalg mødes i Bruxelles, og at Generalsekretariatet fortsat er placeret i Luxembourg;
- B. der henviser til, at såvel de enkelte udvalg som plenarforsamlingen adskillige gange siden begyndelsen af indeværende valgperiode specifikt har anmodet Europa-Parlamentets administration om at tilvejebringe omfattende, detaljerede og pålidelige overslag over de yderligere omkostninger, der er forbundet med hvert enkelt af de tre tjenestesteder;
- C. der henviser til, at Parlamentets overslag for 2014 satte det samlede budget til 1 783 976 098 EUR, med omkostninger direkte tilknyttet den geografiske spredning på mellem 169 mio. EUR og 204 mio. EUR om året, og at dette er blevet bekræftet af rapporten fra 2012 fra den fælles arbejdsgruppe under Præsidiet og Budgetudvalget, der anslog disse

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0359.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0048.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0155.

omkostninger til at være 148 mio. EUR, hvortil skal lægges 28,3 mio. EUR i årlige afskrivningsomkostninger for bygningerne i Strasbourg, der skal medregnes som følge af købet af disse bygninger; der henviser til, at Parlamentet ikke har andre opdaterede tal for de omkostninger, der påhviler hvert af dets arbejdssteder - med undtagelse af en undersøgelse fra generalsekretæren om de hypotetiske omkostningerne ved at fusionere Parlamentets arbejdssteder, som generalsekretæren fremlagde den 30. august 2013 som svar på de anmodninger i punkt 10 i Parlamentets beslutning af 6. februar 2013 om retningslinjerne for budgetproceduren for 2014, hvori de ekstra omkostninger i forbindelse med hjemstedet i Strasbourg blev anslået til 103 mio. EUR, hvilket vil bringe det samlede tal op på 156 mio. EUR, når det lægges sammen med de samme overslag over afskrivning og ubrugt gulvareal som i rapporten fra 2012 fra den fælles arbejdsgruppe; der henviser til, at tallene i generalsekretærens beretning til Præsidiets fra september 2002 er det sidste overslag over de samlede omkostninger, der er til rådighed, og at denne beretning blev bekræftet af rapporten fra den fælles arbejdsgruppe om Parlamentets budget nedsat af Præsidiets og Budgetudvalget, når man lægger de skønnede afskrivningsomkostninger for køb af bygninger til overslagene;

- D. der henviser til, at den tid, der blev brugt i 2011 på den månedlige rejse til den fire-dages mødeperiode var på 69 562 dage for tjenestemænd og øvrige ansatte og 31 316 dage for akkrediterede parlamentariske assistenter og kostede 16 652 490 EUR for tjenestemænd og øvrige ansatte og 5 944 724 EUR for akkrediterede parlamentariske assistenter;
- E. der henviser til, at disse tal ikke viser de omkostninger for medarbejdere fra de andre EU-institutioner, som deltager i mødeperioder, de omfatter heller ikke de ansatte i de politiske grupperes rejser eller indirekte ekstraomkostninger for ansatte, såsom tab af arbejdstid, relateret overarbejdsbetaling og potentielle forskelle i parlamentsmedlemmernes rejseudgifter (der i alt beløb sig til 72 103 309 EUR i 2012);
- F. der henviser til, at der i et svar til Budgetkontroludvalget i forbindelse med forberedelsen af Europa-Parlamentets dechargeprocedure for 2011 ikke gives overslag over de mulige besparelser, men blot et delvist overslag over de yderligere omkostninger ved hjemstedet i Strasbourg; der henviser til, at dette overslag på 55 mio. EUR ikke omfatter en stor del af de budgetposter, der var omfattet af foregående og efterfølgende overslag, nemlig udgifter til databehandling, udstyr og løsøre, politiske grupperes rejseudgifter samt enhver mulig besparelse relateret til spildtiden i forbindelse med rejser (som tilsammen beløber sig til 68 mio. EUR); Der henviser til, at tallene i dette overslag er lavere for flere budgetposter end i både tidligere og efterfølgende overslag, uden at der gives nogen begrundelse (det samlede tal beløber sig til 25 mio. EUR);
- G. der henviser til, at ingen af disse overslag omfatter de yderligere omkostninger ved Parlamentets geografiske spredning for de øvrige EU-institutioner, navnlig Kommissionen og Rådet, EU-medlemsstaternes repræsentationer, journalister og repræsentanter fra civilsamfundet;
- H. der henviser til, at Parlamentets økonomiske virkning på Strasbourg by og region er begrænset sammenlignet med den fra andre europæiske organer med fastansatte dér, idet Europa-Parlamentet bidrager med omkring 223 arbejdspladser sammenlignet med næsten 3000 fastansatte i Europarådet og yderligere 4000 ansatte i Eurokorpset, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, Arte og diplomater, hvilket svarer til fordele på hen ved 17

mio. EUR for tilstedeværelsen af Parlamentets hjemsted i Strasbourg og omkring 400 mio. EUR for de øvrige organer¹, som regelmæssigt og fast bidrager til den lokale økonomi;

- I. der henviser til, at det i artikel 341 i TEUF og protokol nr. 6 til traktaterne er fastsat, at hjemstedet for Unionens institutioner fastlægges ved overenskomst mellem medlemsstaternes regeringer, at Europa-Parlamentet har hjemsted i Strasbourg og afholder de tolv mødeperioder dér, herunder også budgetmødeperioden, at yderligere mødeperioder afholdes i Bruxelles, at Europa-Parlamentets udvalg holder deres møder i Bruxelles, og at Europa-Parlamentets Generalsekretariat og dets tjenester fortsat er placeret i Luxembourg;
- J. der henviser til, at $\frac{3}{4}$ af medlemmerne mener, at Parlamentet bør identificere betydelige strukturelle besparelser, og at disse kan findes ved en revurdering af dets geografiske spredning af tjenestestederne, illustreret ved en opdeling af udgifterne til Bruxelles, Luxembourg og Strasbourg i et gennemsigtigt og troværdigt format i overensstemmelse med de standarder, der forventes af et stort offentligt organ;
- K. der henviser til, at de historiske årsager til, at EU-organer som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og Europarådet har fast hjemsted i Strasbourg er velkendte, og mens den Europæiske Parlamentariske Forsamling/Parlamentet af praktiske årsager i begyndelsen anvendte Europarådets mødesal, afspejler valget af Bruxelles som hjemsted for Kommissionen og NATO EU's ambitioner om at blive et kontinent, der i stadig højere grad forenes i velstand og sikkerhed;
- L. der henviser til, at lokaliseringen af EU-medlovgivere på et enkelt sted ikke underminerer den tradition for polycentrisme, som udgør en integreret del af det europæiske projekt, men vil medføre betydelige fordele i effektivitet og gennemsigtighed for EU-borgere;
- M. der henviser til, at det i borgernes Europaår er hensigtsmæssigt at vise, at borgerne ikke alene bliver hørt, men at deres direkte valgte repræsentanter skrider til handling på deres vegne for at gøre en ende på de månedlige rejser mellem Europa-Parlamentets tjenestesteder;
- N. der henviser til, at EU-institutionerne skal gøre alt for at fremme den europæiske politiske integration og fjerne den oplevede afstand mellem institutionerne og borgerne ved at løse dette store strukturelle problem, der påvirker dem, og de bør derfor fremme europæisk forståelse, gennemsigtighed, pålidelighed og kohærens ved at have EU's beslutningstagende organer samlet på ét sted;
- O. der henviser til, at det nationale parlaments hjemsted i mange medlemsstater er fastsat enten i forfatningen eller ved lov, og eftersom Europa-Parlamentet er medlovgiver i EU-ret kan det, i henhold til artikel 48 i TEU, indgive ændringsforslag til traktaterne;
- P. der henviser til, at 6 % af EU's budget skal dække administrative omkostninger, og at Den Europæiske Union med et relativt lille driftsbudget i forhold til 500 millioner indbyggere er nødt til at foregå med et godt eksempel i disse krisetider ved at rationalisere sit eget

¹ "Economic impact of the presence of the European Institutions in Strasbourg", CityConsult Médiascopie EDR Group, januar 2011.

budget mest muligt, uden at dette går ud over Europa-Parlamentets korrekte funktion, hvorfor der ikke kan ses bort fra effektivitetsgevinsterne ved at have ét hjemsted;

1. anmoder administrationen om at udarbejde en objektiv analyse af de udgifter, der er forbundet med de enkelte tjenestesteder, herunder Europa-Parlamentets hjemsted; understreger, at denne analyse bør omfatte strukturomkostninger for såvel indeværende periode som for perioden for den kommende flerårige finansielle ramme (bygninger, vedligeholdelse og reparation, sikkerhed, forsikring, energi, rejser, logistik, etc.);
2. opfordrer Europa-Parlamentets relevante tjenestegrene til at foretage en vurdering af aftalen mellem de luxembourgiske myndigheder og Europa-Parlamentet, navnlig af bestemmelserne om antallet af ansatte i Luxembourg, under hensyntagen til Parlamentets behov; mener, at denne vurdering bør omfatte en analyse og sammenligninger af, hvilken beliggenhed der ville være den mest omkostningseffektive for Europa-Parlamentets tjenestegrene, idet Europa-Parlamentet eventuelt kunne drage fordel af at udlicitere visse af disse fra sin primære beliggenhed;
3. mener, at selvom hjemstedet for EU-institutionerne er nedfældet i traktaterne, indeholder artikel 48 i TEU bestemmelser om forslag til at ændre traktaterne;
4. gentager sin opfordring til medlemsstaterne – som udtrykt i sin beslutning af 23. oktober 2012 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2013 – om at revidere spørgsmålet om Europa-Parlamentets hjemsted og tjenestesteder i forbindelse med næste revision af traktaten ved ændring af protokol nr. 6;

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	26.9.2013
Resultat af den endelige afstemning	+: 18 -: 15 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Marta Andreasen, Zuzana Brzobohatá, Isabelle Durant, James Elles, Eider Gardiazábal Rubial, Ingeborg Gräßle, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, George Lyon, Claudio Morganti, Jan Mulder, Andrej Plenković, Dominique Riquet, Oleg Valjalo, Jacek Włosowicz
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Alexander Alvaro, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Jürgen Klute, Peter Šťastný, Theodor Dumitru Stolojan, Catherine Trautmann
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Jean-Pierre Audy, Elisabeth Jeggle, Astrid Lulling, Hans-Peter Mayer, Maurice Ponga, Sabine Verheyen

23.9.2013

UDTALELSE FRA UDVALGET FOR ANDRAGENDER

til Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner
(2012/2308(INI))

Ordfører for udtalelse: Giles Chichester

FORSLAG

Udvalget for Andragender opfordrer Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- der henviser til Det Europæiske Råds møde i Edinburgh den 11.-12. december 1992,
- A. der henviser til, at der er blevet indgivet seks andragender med anmodninger om, at Europa-Parlamentet ikke længere skal have mere end ét arbejdssted; der henviser til, at ét af disse andragender (0630/2006) er blevet underskrevet af mere end en million EU-borgere;
- B. der henviser til, at Europa-Parlamentet i disse krisetider bør udvise solidaritet med sine borgere ved i større grad at fokusere på at foretage administrative besparelser;
- C. der henviser til, at Udvalget for Andragender siden 2006 har gjort forsøg på at behandle dette spørgsmål på parlamentsniveau, men at disse forsøg endnu ikke har givet resultater trods den store interesse blandt europæiske borgere og medlemmerne af Europa-Parlamentet; der henviser til, at manglen på en åben debat ikke er i overensstemmelse med de værdier, som Europa-Parlamentet bør repræsentere;
- D. der henviser til, at medlemmer af Europa-Parlamentet gentagne gange har bedt Parlamentets administration iværksætte en Eurobarometerundersøgelse for at høre EU-borgerne om deres syn på Europa-Parlamentets ordning med flere arbejdssteder;
- 1. glæder sig over, at Udvalget om Konstitutionelle Anliggender har besluttet at udarbejde en betænkning om fastlæggelse af hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner; tilslutter sig princippet om, at Europa-Parlamentet ville være mere effektivt, omkostningseffektivt og miljøvenligt, hvis det var placeret på ét enkelt arbejdssted;

bemærker endvidere, at den fortsatte månedlige flytning mellem Bruxelles og Strasbourg er blevet et symbolsk negativt spørgsmål blandt EU-borgere, hvilket er skadeligt for Den Europæiske Unions omdømme, navnlig i tider, hvor finanskrisen har medført alvorlige og smertelige nedskæringer af udgifter i medlemsstaterne;

2. bemærker desuden, at der kan foretages yderligere besparelser i Europa-Parlamentets budget ved at nedbringe antallet af udvalgs-, gruppe- og delegationsmøder, der finder sted uden for Parlamentets officielle arbejdssteder;
3. anmoder administrationen om at tilvejebringe en omfattende analyse af de besparelser, der kunne foretages på vores budget, hvis Parlamentet kun havde ét arbejdssted, nemlig i Bruxelles; anmoder om, at denne analyse skal omfatte de budgetmæssige aspekter og andre omkostninger, såsom besparelser i forhold til tabt arbejdstid og effektivitet;
4. respekterer de historiske årsager til placeringen af plenarmøderne i Strasbourg og kravene i traktaten, der nødvendiggør systemet med tre arbejdssteder; fastholder ikke desto mindre, at den nuværende ordning ikke kan fortsætte i al evighed, og at den ikke er bæredygtig, samt at Parlamentet selv skal kunne drøfte og angive, hvilke præferencer det har for sin fremtid i overensstemmelse med demokratiske principper;
5. opfordrer Europa-Parlamentets relevante tjenestegrene til at foretage en vurdering af aftalen mellem de luxembourgske myndigheder og Europa-Parlamentet om omfanget af personale i Luxembourg, idet en revision af Parlamentets behov tages i betragtning; mener, at denne vurdering bør indeholde forslag til, hvordan denne aftale kan genforhandles, uden at dette berører gældende lovbestemmelser;
6. opfordrer Parlamentets administration til at anmode Eurobarometer eller en anden lignende professionel rundspørgetjeneste om at foretage en undersøgelse senest den 1. januar 2014 om EU-borgernes syn på opretholdelsen af Parlamentets ordning med flere arbejdssteder med særlig henvisning til de finansielle, miljømæssige og effektivitetsmæssige omkostninger;
7. opfordrer Parlamentet til at drøfte og udtrykke sin mening om, hvorvidt den nuværende ordning bør fortsætte; anbefaler, at Parlamentet, hvis der opnås et passende flertal, indleder en traktatrevisionsprocedure i henhold til artikel 48 i traktaten om Den Europæiske Union.

BEGRUNDELSE

Historisk og retlig baggrund

På Det Europæiske Råds møde i Edinburgh i december 1992 fastlagde medlemsstaternes regeringschefer hjemstedet for Den Europæiske Unions institutioner. Med hensyn til Europa-Parlamentet er det angivet at:

"Europa-Parlamentet har hjemsted i Strasbourg og afholder dér de tolv månedlige plenarmøderækker, herunder også budgetmøderækken. Yderligere plenarmøderækker afholdes i Bruxelles. Europa-Parlamentets udvalg holder deres møder i Bruxelles. Europa-Parlamentets Generalsekretariat og dets tjenester er fortsat placeret i Luxembourg."

Medlemsstaterne fastlagde Edinburgh-afgørelsen i protokol nr. 6 til Amsterdam-traktaten fra 1997.

Europa-Parlamentets beføjelser er blevet udvidet betydeligt i årenes løb, navnlig siden Lissabontraktatens ikrafttræden i 2009. I lighed med mange parlamenter har det beføjelse til at træffe afgørelse om sin egen arbejdstilrettelæggelse i mange henseender. Edinburgh-afgørelsen/protokol nr. 6 begrænser dog Parlamentets beføjelser til at beslutte, hvornår og hvor det afholder møder.

Såfremt Parlamentets officielle hjemsted skal ændres, og Parlamentet skal have fuld beføjelse til at afgøre, hvornår og hvor det afholder møder, er der behov for traktatændringer, og følgelig kan dette kun opnås med medlemsstaternes enstemmige godkendelse. Dette blev bekræftet i en nylig afgørelse fra Domstolen i et særskilt, men dog relateret spørgsmål, nemlig sag C-237-11.

Europa-Parlamentets medlemmer kan i henhold til artikel 48 i traktaten om Den Europæiske Union beslutte at anvende deres nye beføjelser til formelt at foreslå medlemsstaterne traktatændringer, hvis disse undlader at træffe foranstaltninger i denne henseende.

Andragender, som udvalget har modtaget

Udvalget for Andragender (PETI) har i de seneste år modtaget syv andragender vedrørende Parlamentets arbejdssteder. I seks ud af syv af disse andragender støttes ideen om fastlæggelsen af ét arbejdssted for EU-institutionerne.

Det er i forbindelse med ét af disse andragender lykkedes at indsamle en lang række underskrifter, og dette andragende fortjener særlig opmærksomhed:

I 2006 indgav Cecilia Malmström (som dengang var et liberalt medlem af Europa-Parlamentet fra Sverige, og som nu er EU-kommissær for indre anliggender) et onlineandragende (andragende nr. 630-2006), hvori hun anmodede om ét arbejdssted for Europa-Parlamentet i Bruxelles.

Kampagnen har indtil videre opnået 1,3 millioner underskrifter fra europæiske borgere, hvilket er mere end der på nuværende tidspunkt kræves for et formelt europæisk

borgerinitiativ.

Spørgsmålet blev behandlet i PETI-udvalget i februar 2008, hvor mange andragere var til stede. Der blev efterfølgende sendt en skrivelse til formanden for Parlamentet med henblik på behandling i Præsidiet, som er det parlamentariske organ med ansvar for forespørgsler om institutionens funktionsmåde. En mundtlig forespørgsel og et beslutningsforslag blev fremsat i maj 2008, men Formandskonferencen undlod at give sin godkendelse og anmodede i stedet Europa-Parlamentets formand om at skrive til medlemsstaterne.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	17.9.2013
Resultat af den endelige afstemning	+: 16 -: 7 0: 4
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Marta Andreasen, Margrete Auken, Heinz K. Becker, Victor Boștinaru, Philippe Boulland, Michael Cashman, Giles Chichester, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Lena Kolarska-Bobińska, Miguel Angel Martínez Martínez, Erminia Mazzoni, Edward McMillan-Scott, Jaroslav Paška, Nicole Sinclair, Jarosław Leszek Wałęsa, Angelika Werthmann, Tatjana Ždanoka
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Pablo Arias Echeverría, Birgit Collin-Langen, Vicente Miguel Garcés Ramón, Norica Nicolai, Ioannis A. Tsoukalas, Axel Voss
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Francisco José Millán Mon

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	14.10.2013
Resultat af den endelige afstemning	+: 22 -: 4 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Alfredo Antoniozzi, Andrew Henry William Brons, Zdravka Bušić, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, Morten Messerschmidt, Sandra Petrović Jakovina, Paulo Rangel, Algirdas Saudargas, Søren Bo Søndergaard, Rafał Trzaskowski, Luis Yáñez-Barnuevo García
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Elmar Brok, David Campbell Bannerman, Dimitrios Droutsas, Isabelle Durant, Marietta Giannakou, Andrej Plenković
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Edward McMillan-Scott, Elisabeth Morin-Chartier, Catherine Trautmann